

Min berättelse om hur jag hittade Ekholmen.

I mitten på maj 2002 fyllde jag femtio år. Jag och min man Fred hade precis blivit klara med ett stort husprojekt. Vi hade byggt om ett funkishus till ett 1900-tals sekelskifteshus i tre våningar klätt med vitmålad träpanel. Vänner och släktingar var inbjudna till öppet hus och de kom och lyckönskade 50-

åringen samt till att huset äntligen var färdigt efter många års slit på fritiden. Nu ska ni ta det lugnt och njuta av det ni åstadkommit så vännerna. Vi drev samtidigt en present och hemslöjdsbutik med vårt eget hantverk i trä, smide och textil i Kronhusbodarna i centrala Göteborg.

Några veckor efter festen åkte jag till Småland för att sommarstäda vårt lilla torp. Jag hämtade upp mina föräldrar på vägen dit och när vi kom till Vetlanda ville min mamma gå och handla och jag parkerade vid torget. Det var varmt i bilen och jag klev ut och ställde mig på trottoaren och tittade i ett skyltfönster vilket visade sig tillhöra Svensk fastighetsförmedling. Där fanns ett litet rött hus till salu i Tolja nära Skirö inte så långt från torpet. Jag blev nyfiken eftersom det låg vid sjön så jag gick in och pratade med mäklaren. Min man som är urgöteborgare var inte så förtjust i att vårt torp låg inne i skogen utan att man kunde se vatten och nu för en tanke genom mig att man kanske kunde sälja torpet och köpa detta och komma nära sjön. När mamma kom tillbaka sa jag att vi skulle åka och titta på ett hus.

När vi kom fram till huset såg jag en man gå och klippa gräset och jag klev ur bilen och frågade honom om det var till salu. Jo det stämde och jag undrade då hur nära vattnet tomten gick för man såg bara en bit av sjön från vägen. Kom med här sa ägaren till mig och så gick vi upp på kullen där huset låg och då öppnade sig en fantastisk utsikt över sjön. Men så fint du bor sa jag, går tomten ända ner till vattnet? Ja det gör den sa han och så gick vi ner mot sjön och där låg en liten eka och guppade. Det var veckan innan midsommar och liljekonvaljerna blommade i mängder. Där växte stora vackra ekar och fina enebuskar och gamla fina stengärdsgårdar fanns på tomten. Jag blev alldeles hänförd och hojtade att jag måste ringa min man. Fred var upptagen med att snickra på ett tak hos goda vänner och ville inte bli störd.

Jag övertalade honom att komma och nästa dag hade jag bokat en tid med ägaren och vi gick runt och tittade överallt. Han sa ingenting så till slut fick jag fråga honom om han inte tyckte att det var fint. Jo, men det var några stora fel. Huset var för nytt, byggt 1983 och i princip en låda, en stor elledning gick över tomten och en snickerifabrik fanns nära och kunde väsnas och sen var det ju 8400m² gräs att klippa, skulle jag ha tid med det? Jag ville bara visa dig, vi åker hem igen sa jag som började inse att det skulle bli för mycket jobb att sköta om man skulle ha det som fritidshus.

Jag satte mig vid tv:n och efter en timma kom Fred ner från övervåningen med en massa papper i handen. Så här skulle vi kunna göra säger han och breder ut pappren framför mig. Då hade han suttit i datorn och ritat ett stort permanenthus gammal stil som skulle passa fantastiskt fint på tomten i Småland. Jag blev så snopen och undrade vad han menade. Jo där var så fantastiskt fint, där kan jag tänka mig att bo för gott. Men du skojar väl med mig sa jag, du har bott hela ditt liv i Göteborg. Menar du att vi ska sälja vårt nyrenoverade hus och flytta till Småland. Ja, du kan ringa mäklaren imorgon. Jag trodde knappt inte mina öron.

Nästa dag ringde jag mäklaren och han ville att vi skulle komma på en gång så vi åkte tillbaka till Småland och bestämde att vi ville ha huset. Vi sålde butiken och huset i Göteborg och torpet i Småland och den 2 september samma år fick vi tillträde. Vi hade sökt bygglov och satte genast igång att bygga nytt bostadshus med snickarbo mm. 2007 var vi i stort sett färdiga med bostadshuset och då började vi att bygga ett mindre hus som skulle bli Frenillas Bod. Vi behöll namnet som vi hade haft på butiken i Göteborg. Den 24 november 2007 hade vi invigning med stor annons i lokaltidningen. Det kom ganska mycket folk. De var väl nyfikna på vem som vågade öppna en bod mitt på landsbygden i en by med femton invånare. Tolja ligger en km från Skirö och här drev min farmor och farfar ett pensionat 30-40 talet så min far är uppväxt här. Vi brukade tillbringa min barndoms somrar på en bondgård här så jag är väl förtrogen med trakten och torpet hade jag haft sen 80-talet

Ganska snart började kunderna fråga om jag hade kaffe, de hade ju åkt några mil och då blir en smålänning kaffetörstig. Vi insåg ganska snart att vi måste bygga ett kök och börja med café. Vi byggde om lagret till kök och en liten glasveranda där man kunde sitta och fika. Sen blev det ett nytt större lager bakom butiken. Totalt har vi idag byggt lite mer än 700m² med bostad och butik och nu håller vi på och bygger om den gamla ladan till gäststuga. Det lilla huset som fanns på tomten har vi rivit. Eftersom vi har byggt i gammal stil tror de flesta att det är gamla hus som vi renoverat men allt är nytt och vi har gjort det med egna händer vilket är en tillfredsställelse i sig.

Nu har vi hållit på 3,5 år med boden här i Småland. Den är öppen året om och folk kommer från alla håll och kanter. Trakten är ovanligt vacker med många sjöar och vacker natur så det kallas för "Smålands trädgård". Varje morgon bakar jag till caféet och vi ordnar även festkvällar med lite god mat och jag brukar sjunga och läsa lite dikter och då får de sitta inne i vår privata matsal med underbar utsikt över Skirösjön. Jag älskar mötet med människor, det är spännande varje dag och sen kan man ladda batterierna med en båttur, simtur, bär och svamplockning och skidåkning på vintern.

Vi har tre barn och fem barnbarn som alla bor i Göteborg så vi kan ofta åka dit och pussa på dem och sniffa på havet, men vi trivs så gott här och förundras varje dag över hur livet kunde förändras så från en dag till en annan.

Gunilla Nordberg
www.frenillasbod.se